

300/2020 Sb.

Zákon

ze dne 16. června 2020

O prominutí pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti placeného některými zaměstnavateli jako poplatníky v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii v roce 2020 a o změně zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů

Vyhlášeno dne 30. června 2020, datum poslední novelizace 1. září 2020

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Prominutí pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti placeného některými zaměstnavateli jako poplatníky v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii v roce 2020

§ 1

(1) Tento zákon upravuje jako kompenzaci některých hospodářských následků souvisejících s výskytem koronaviru označovaného jako SARS CoV-2 prominutí pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti (dále jen „pojistné“), které jsou podle zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti (dále jen „zákon o pojistném“) povinni platit zaměstnavatelé jako poplatníci pojistného za červen, červenec a srpen 2020. Prominutím pojistného se rozumí snížení vyměřovacího základu zaměstnavatele podle § 3.

(2) Podmínky prominutí pojistného se posuzují samostatně za každý kalendářní měsíc uvedený v odstavci 1 větě první.

§ 2

(1) Nárok na prominutí pojistného za kalendářní měsíc má zaměstnavatel, jestliže

- a) počet jeho zaměstnanců v pracovním poměru, kteří jsou účastni nemocenského pojištění, nepřesahuje v

posledním dni kalendářního měsíce 50,

b) počet jeho zaměstnanců v pracovním poměru, kteří jsou účastni nemocenského pojištění, činí v posledním dni kalendářního měsíce aspoň 90 % počtu těchto zaměstnanců v posledním dni března 2020,

c) úhrn vyměřovacích základů zaměstnanců v pracovním poměru za kalendářní měsíc činí aspoň 90 % úhrnu vyměřovacích základů zaměstnanců v pracovním poměru za březen 2020,

d) odvedl pojistné, které jsou povinni platit jeho zaměstnanci, ve stanovené lhůtě a ve výši uvedené na přehledu podle § 9 zákona o pojistném, a

e) za kalendářní měsíc nečerpá prostředky na částečnou úhradu mzdových nákladů poskytovaných zaměstnavatelům z Cíleného programu podpory zaměstnanosti, který jako cílený program k řešení zaměstnanosti podle § 120 zákona o zaměstnanosti byl schválen vládou České republiky ke zmírnění negativních dopadů onemocnění COVID-19 způsobeného novým koronavirem označovaným jako SARS CoV-2 na zaměstnanost v České republice.

(2) Nárok na prominutí pojistného nemá

a) zaměstnavatel uvedený v § 109 odst. 3 zákoníku práce,

b) poskytovatel zdravotních služeb, jehož zdravotní služby jsou aspoň částečně hrazeny z veřejného zdravotního pojištění na základě smlouvy se zdravotní pojišťovnou, pokud má podle zvláštního právního předpisu nárok na kompenzaci zohledňující náklady a výpadky v poskytování hrazených služeb vzniklé v důsledku epidemie onemocnění COVID-19 způsobené novým koronavirem označovaným jako SARS CoV-2 v roce 2020,

c) zaměstnavatel, který nebyl ke dni 1. června 2020 daňovým rezidentem

1. České republiky, nebo

2. jiného členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru a nedosáhl většiny svých příjmů za poslední skončené zdaňovací období daně z příjmů ze zdrojů na území České republiky.

§ 3

(1) Do vyměřovacího základu zaměstnavatele za kalendářní měsíc uvedený v § 1 odst. 1 větě první se nezahrnují vyměřovací základy zaměstnanců v pracovním poměru, jejichž pracovní poměr trvá v posledním dni kalendářního měsíce. Pokud vyměřovací základ zaměstnance uvedeného ve větě první převyšuje 1,5násobek průměrné mzdy, nezahrnuje se do vyměřovacího základu zaměstnavatele podle věty první jen ta část vyměřovacího základu zaměstnance, která nepřevyšuje 1,5násobek průměrné mzdy; průměrná mzda se stanoví podle § 23b odst. 4 zákona o pojistném a 1,5násobek průměrné mzdy se zaokrouhluje na celé koruny směrem nahoru.

(2) Ustanovení odstavce 1 neplatí, pokud se jedná o vyměřovací základ zaměstnance, jemuž byla dána zaměstnavatelem výpověď z důvodů uvedených v § 52 písm. a) až c) zákoníku práce.

§ 4

(1) Zaměstnavatel, který stanoví vyměřovací základ podle § 3, uvádí na předepsaném tiskopisu podle § 9 odst. 2 zákona o pojistném vyměřovací základ zaměstnavatele stanovený podle § 5a zákona o pojistném a vyměřovací základ zaměstnavatele snížený podle § 3.

(2) Snížení vyměřovacího základu zaměstnavatele podle § 3 se uplatňuje na předepsaném tiskopisu podle § 9 odst. 2 zákona o pojistném; toto snížení nelze uplatnit zpětně.

§ 5

(1) Úřad práce České republiky sděluje na žádost okresní správy sociálního zabezpečení údaje potřebné pro účely kontroly splnění podmínky podle § 2 odst. 1 písm. e). Správce daně sděluje na žádost okresní správy sociálního zabezpečení údaje potřebné pro účely ověření skutečností uvedených v § 2 odst. 2 písm. c). Žádosti se podávají a údaje se sdělují v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup, nedojde-li mezi příslušnými orgány k jiné dohodě.

(2) Není-li v tomto zákoně stanoveno jinak, postupuje se podle zákona o pojistném.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o nemocenském pojištění

§ 6

V § 94 odst. 1 větách první a druhé zákona č. 187/2006 Sb., ve znění zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 364/2011 Sb., zákona č. 365/2011 Sb., zákona č. 470/2011 Sb., zákona č. 344/2013 Sb., zákona č. 259/2017 Sb., zákona č. 164/2019 Sb. a zákona č. 255/2020 Sb., se slova „nejpozději v pracovní den následující po dni“ nahrazují slovy „do 8 kalendářních dnů ode dne“.

ČÁST TŘETÍ

Účinnost

§ 7

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení, s výjimkou ustanovení § 6, které nabývá účinnosti dnem 1. září 2020.

Vondráček v. r.

Zeman v. r.

Babiš v. r.